

Sygn. akt II KO 55/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2021 r.
wniosku Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 grudnia 2020 r. o wyjaśnienie
wątpliwości co do wykonania orzeczenia
na podstawie art. 13 § 1 k.k.w.

p o s t a n o w i ł

rozstrzygnąć wątpliwości w kwestii wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), w związku z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2020 r., sygn. II KO 55/20, w ten sposób, że przyjąć, iż w związku z uchyleniem przez Sąd Najwyższy wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. II AKa (...), w zakresie utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), w części dotyczącej skazania T. K., R. Ł. i T. K. za przestępstwa z art. 87 § 1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 3 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz umorzeniem w tym zakresie postępowania karnego, wykonanie obowiązku naprawienia szkody, o którym mowa w pkt 25 wyroku Sądu Okręgowego w W., ustaje.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., XV Wydział Wykonywania Orzeczeń zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o wyjaśnienie wątpliwości co do wykonania orzeczenia

wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), w związku z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2020 r., sygn. II KO 55/20, w części dotyczącej wykonania orzeczonego w pkt 25 wyroku Sądu Okręgowego w W. na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 1 k.k.s. solidarnie od skazanych T. K., R. Ł. i T. K. obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz Izby Celnej w R. kwoty 799.043, 40 zł. w terminie 4 lat od uprawomocnienia się wyroku. Pomimo uchylenia przez Sąd Najwyższy wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. II Aka (...), w zakresie utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), w części dotyczącej skazania T. K., R. Ł. i T. K. za przestępstwa z art. 87 § 1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 3 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz umorzeniem w tym zakresie postępowania karnego, wymienając w wyroku podlegające w związku z tym rozstrzygnięcia pominął zawarte w pkt 25 wyroku Sądu Okręgowego w W. wspomniane orzeczenie naprawienia szkody.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Podniesione wątpliwości dotyczące wykonania pkt 25 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), należało rozstrzygnąć w ten sposób, że przyjąć, iż w związku z uchyleniem wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. II Aka (...), w zakresie utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. VIII K (...), w części dotyczącej skazania T. K., R. Ł. i T. K. za przestępstwa z art. 87 § 1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 3 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz umorzeniem w tym zakresie postępowania karnego, wykonanie obowiązku naprawienia szkody, o którym mowa w pkt 25 wyroku Sądu Okręgowego w W., ustaje. Podstawę dla takiego wyjaśnienia podniesionych wątpliwości stanowi odczytanie wydanego przez Sąd Najwyższy rozstrzygnięcia w związku z art. 538 § 1 k.p.k., który stanowi, że z chwilą uchylenia wyroku wykonanie kary, środka karnego, przepadku i środka kompensacyjnego ustaje. Nie jest bowiem możliwe orzeczenie tego obowiązku w związku ze skazaniem oskarżonych za przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

